

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Judices quidam Angli ob iniuste latam sententiam subitanea morte à
Deo Catholicorum caussam agente puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tegrum remanserint, nec potuerint comburi. Insigne & hoc est miraculum, ibidem factum, quod ex Hiberni cuiusdam fide digni hominis ore excepi. Sacerdos, inquit, peracto sacro, calicem cui consecrata inerat hostia, in altari stantem oblitus erat. Non multo post eodem venit Episcopus schismaticus, Richardus Bradem, aliquot proceribus comitatus: & detecto calice, quum hostiam profanis manibus vellet excipere, illa omnibus attonitis, de calice exsilit. Quamcumque manus versebat Episcopus, se subducit. Quum ergo eam apprehendere non posset, sacerdotem illum accersit curat, ad cuius tactum illa subsistens, nullo negotio in calicem fuit reposita. Miraculum hoc Villacatri factum est, in Comitatu Dublinensi, dicecesi vero Medenensi. Nobilem hominem noui de Comitatu Venascenensi, & Hugonotam quidem (cuius testimonium hac in re suspectum esse non potest) qui me & alij presentibus non semel narrauit: quum pater ipse bellis illis civilibus sacerdoti in templo sacrum facienti cum militibus superuenisset, vnum ex his, execratione adhibita, consecratae hostiae pugione duos ictus intulisset, atque inde statim copiosum promanasse sanguinem. Hoc ille oculis suis se vidisse testabatur, nec minus tamen pertinaciter in haeresi perseverabat, miraculum hoc execrationi, quam miles vsus fuerat, imputans. Quasi vero quoties impius aliquis miles diuino nomine ad execrationes & blasphemias abutitur, Deus statim miraculo id displicere sibi ostenderet.

Scriptum à quibusdam inuenio, Ioannis Foresti, eisdem martyrio sub Henrico affecti, corpus numquam flammis totum consumi potuisse: & in ipso, ad palum alligati capite candidam columbam ab infinita hominum multitudine fuisse conspectam. Alexander Briantus in Epistola quadam ad Patres Societatis suae testatur, se secundum ac tertium (quod sine praesenti diuino auxilio fieri non poterat) crudelissima tormenta in equuleo sine omni doloru sensu sustinuisse. Tantum scilicet potuit feruens precatio, qua is Deum instantissime rogabat, vt sibi non minus quam adolescentibus illis in fornacem ardentem, aut Danieli in leonum foueam coniectis, praesto esset vellet.

III. Inter omnia vero quae tum dum Catholici passim in Anglia ad supplicium rapiuntur, miraculose acciderunt, quod Oxonij contigit maxime est memorabile: vbi subitus & pestilens morbus iudices & assessores omnes, ipsumque etiam Praefectum nec non duodecim alios qui

Rolandum Grinsum pro Catholica religione causam dicentem condemnauerant, ita inuasit, vt isti statim, illi vero post paucos dies ad vnum omnes interierint: non multo post etiam quingenti circiter varijs locis extincti fuerit. Quae vero fati digna poenae ijs reperiri posset, qui sacrosanctam hostiam pedibus conculcare, vel etiam, quod horribile dictu est, sanctissimae corporis parti immittere non dubitarunt? Anglus quidam Rendatus nomine, quum alleruisset Deum tam perfidia in Iuda quam conversionis in Paulo fuisse auctorem, paulo post in cubiculo se ipsum suspendit. Addam haec loco insignem impietatem Galli cuiusdam Caluiniistae. Mameiaci nomine, Ministri Chalienstis ad quem quum daemoniacus quidam esset adductus, nec ille hominem curare posset, metueret vero ne Caluiniistica religio propterea in despectum veniret, hominem culeo infutum, clam in fluuium abiecit, atque ita tam animam quam corpus eius perdidit, simulans interim, alid eum à se missum, qui ex eiusmodi curatione gloriolam captare nollet. Sed in Angliam redeo, vbi nullum tam durum supplicij genus est quod non Catholicis fuerit adhibitum. Quidam pedibus suspensus eo usque donec excrementa per os egereretur. Quidam ferarum pelibus infuti, & canibus laniandi obiecti. Deo interim varijs indicijs iram suam ostendente, tum praefertim quum in templo primario Londinensi mensa, in qua Caluiniistae cenam suam celebrare solebant, de caelo tacta conflagrauit, nec minus misericordiam erga Catholicos diuersis modis demonstrante. Gulielmi Lacij captiuitatem & martyrium Deus cuidam presbytero in carcere reuelauit. Gulielmo Filbaro in somnis venter aperiri atque intestina extrahi visa sunt: quod & postea ipse accidit. Quum Eberardo Vauxio ventrem esset apertus, & detracta intestina atque in ignem coniecta, clara voce exclamauit. *Q. felix dies: Cor vero euulsum postquam ter subilisset, acuto ferro transfixum & flammis fuit traditum Anno M D XCIX.* duobus sacerdotibus Georgio Nicolao & Iaxleio, in Seminario Rhemensti educatis Oxonij manus à magistratu iniectae sunt. Interrogati à Francisco VValsingamo, Caluiniistae acerrimo, *an sacerdotes essent*, illis fatentibus VValsingamus intulit. *Ergo proditores estis.* Tum Georgius, *consequentia*, inquit, *haec bona non est.* Tormentis per XV. horas interrogatos & in carcere

redu-

reduktos hæreticus quidam adijt, Catholicum se esse fingens, sed nondum adhuc bene instructum eoque petijt vt hominem sibi commonstrarent à quo melius erudiretur. Sed astutiam hanc Georgij prudentia facile elusit. Tandem ergo damnati, cui scerati, & in quatuor partes dissecti sunt, & corporum partes ex veteri arcis muro suspense. Quas quum Mionistri quidam veluti recentes, & vultus ipsorum quasi spirantes adhuc vidissent, pugionum ictibus deformare conati sunt. Hoc comperto facinore, magistratus inde eas detractas, demissis brachijs ad civitatis portas suspendi iussit. Ibi à multis eriam hæreticis, notatum, Georgij brachium quasi civitati minantis speciem prætulisse. Idem nondum captivus quum furem ad mortem damnatum accepisset, qui à captivis in Catholica fide instructus, Confessarium tantum desideraret. Nobilis assumto habitu carcerem ingressus, hominem non inodo post factam peccatorum exomolegesin absoluit, verum etiam ita animavit vt in Catholica fide magna cum omnium admiratione, constantissime mortuus sit. Quis vero omnes enumeret, ob Catholicam religionem varijs suppliciorum generibus affectos? quorum nomina & alia quæ huc pertinent integris libris descripta curiosus Lector apud alios facile inuestigabit. Nec vero domesticis Catholicorum contenta persequitur: onibus Elisabetha, etiam apud vicinos Gallos, Belgas & Scotos hæresin omnibus modis fovit, rebellium suscepto patrocinio (qua in re frustra Christianissimum regem sollicitans, & Hispaniarum regi bello indicto, struatisque auro ex Indijs venienti per piratas insidijs, Hispanicæ potentia non levi intentato periculo. Anno M. D. XCI. Franciscus V Valsingamus, vitam finijt, qui præter alia multa mala quibus Catholicos exagittavit, fontes seminarij Rhemenfis per emissarios veneno ioficere conatus, & Alano eius Rectori necem machinatus fuerat. Eiusdem opera effectum est, vt rex Christianissimus Catholicos ex Anglia ob religionem profugos regno suo excedere iusserit: eoque ipsius mors Catholicos multis calamitatibus subleuatura videbatur. Interim Elisabetha, vt Catholicos & in primis eos qui Philippo regi sub Parisiensi Duce militabant, domum pelliceret, emissarios suos in omnes prouincias amandat, vt vbique istud spargant, Angliæ regiam non esse in suos tam iniquam vt à multis exi-

stimetur, neque adeo quid quisque de religionis articulis sentiat sollicitam esse, modo de Catholicis certa & secura esse possit, nihil eos contra patriam cum exteris facta conspiratione molituros, nec ipsam in vilo, ne pro religione quidem illato bello, deserituros. Eodem tamen tempore multi vndique sacerdotes ybique in carceres rapti, quod in Insula mansissent, aut eo venissent.

Quod si quis omnia quæ Londini tantum in Catholicos crudeliter perpetrata sunt recensere velit, vix finem, (tanta est multitudo) vix fidem (tanta est atrocitas) sit reperituros. Ibi præter alios carceres alijs vltibus destinatos vnde decem erant & publici & capaces: Poira V Vestmonasteriensis, Flitum, Neugarum, Briduelum, Cõtoria duo, Bancus regius, Mariscalcaum, V Vitlionum, Clincum, & Turris seu Castrum: qui omnes Catholicorum pleni erant. In vno Turris vero carcere septem tormentorum genera modo huic modo illi adhibebantur. *Primum* erat lacus siue spelunca quædam subterranea, viginti pedum altitudine profunda, omni lumine destituta. *Secundum*, cubiculum quoddam seu antrum arctissimum, vix hominem erectum capiens, quod ab exigua requie, Angli *Litilesum* appellant. *Tertium*, equuleus, quo machinis totisque ligneis hominis membra in diuersa distrahantur. *Quartum* vocabant Schauingeri filiam, ab inuatore forsa: constans ex circulo ferreo, qui manus, pedes & caput in vnum compingit. *Quintum*, ferrearum chirothecarum, quibus manus grauissimo cruciatu affiguntur. *Sextum*, vinculorum quæ brachijs gestantur. *Septimum* denique Compedum ferreorum qui pedibus aptantur. O qui gemitus in omnibus his sunt audiri eorum, qui Pontificem Romanum pro capite Ecclesiæ agnoscunt! *Obstupro, mihi stant que coma, & vox faucibus hæret*, quoties inauditam illam hæreticorum feritatem, qua in sacerdotes præcipue, & alios Catholicos grassati sunt, lego aut mecum considero. Vah! Siccine reliquos interim Catholicos Reges ac Principes ociosos sedisse spectatores, nec quemquam damno Iosephi fuisse affectum?

V. Anno MDLXIX. Rex Christianissimus in Angliam miserat Lamotram, Fenelonium, vt Legati ibi munere fungeretur. Eodem mox venit Cardinalis Castellonius, cum putatitia sua vxore, vt Hugonotarum ibi causam ageret. Et hic quidem non minus quam regius Legatus magn-

Y z ficis